

Disse partier vil derfor følge udviklingen på dette område. Partierne har ligeledes noteret sig, at arbejdsministeren i sit svar på spørgsmål 70 oplyser, at den nye bestemmelse i § 23, stk. 4, vil medføre en administrativ meromkostning for kommuner, amter og staten. Der synes ikke at være overensstemmelse mellem arbejdsministerens svar på spørgsmål 24 og 70. Hvis den nye bestemmelse medfører administrative meromkostninger for den offentlige sektor, må dette alt andet lige også forventes for det private erhvervsliv.

Et mindretal inden for mindretallet (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker lovforslaget ændret, så det bliver muligt at overføre ferie fra det ene ferieår til det næste ferieår også for lønmodtagere ansat på individuelle kontrakter. Det bør efter mindretallets opfattelse være muligt frit at kunne aftale dette på den enkelte virksomhed, også selv om virksomheden ikke er dækket af en kollektiv overenskomst. Dette er baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti sammen med en række andre partier har stillet ændringsforslag nr. 2.

Hvis ændringsforslag nr. 2 ikke bliver vedtaget, vil Det Konservative Folkeparti stemme for ændringsforslag nr. 3 og 5 stillet af arbejdsministeren. Disse ændringsforslag vil sikre det samme hensyn som ændringsforslag nr. 2, men på en ganske vist helt unødvendig besværlig og bureaukratisk måde. Til trods herfor vil mindretallet alligevel støtte ændringsforslagene, idet konsekvensen af forslagenes forkastelse vil være, at ansatte på virksomheder uden kollektiv overenskomst bliver frataget muligheden for at kunne overføre ferie fra det ene ferieår til det næste.

Det Konservative Folkeparti vil derimod stemme imod ændringsforslag nr. 4 stillet af arbejdsministeren. Ændringsforslaget vil forpligte direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen til i fornødent omfang at indhente en udtalelse fra parterne på vedkommende faglige område, hvis man på en virksomhed uden kollektiv overenskomst ønsker at aftale overførsel af ferie. En sådan høring er helt overflødig og principielt stærkt betænkelig, idet parterne ikke bør have adgang til at blande sig i interne aftaler truffet på en virksomhed, som ikke er dækket af en overenskomst indgået af de pågældende parter.

Et andet mindretal inden for mindretallet (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) er ikke tilfreds med det af ministeren stillede æn-

dringsforslag til § 19 om mulighed for overførsel af ferie til det følgende ferieår. CD mener, at der er behov for langt større fleksibilitet for den enkelte lønmodtager med hensyn til muligheden for at aftale en overførsel af ferie til det følgende ferieår med sin arbejdsgiver, og at beskyttelsehensynet ikke er relevant i denne sammenhæng. Muligheden for overførsel af ferie til det følgende ferieår bør derfor ikke afhænge af indholdet af en kollektiv overenskomst.

CD forudser, at det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag til § 19 vil medføre en masse bøvl og unødigt administration dels for virksomhederne, dels for Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at anvende det foreslåede § 19, stk. 5, er til stede.

Derfor er CD medforslagsstiller til et ændringsforslag, der sikrer, at en lønmodtager og en arbejdsgiver kan aftale, at optjent ferie ud over 20 dage kan overføres til det følgende ferieår. Skulle dette ændringsforslag ikke blive vedtaget, vil CD stemme hverken for eller imod de af arbejdsministeren under nr. 3 og 5 stillede ændringsforslag, da CD anerkender, at det er en lille forbedring i forhold til det fremsatte lovforslag. CD vil stemme for det samlede lovforslag ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkeparti og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil dog stemme for det under nr. 1 stillede ændringsforslag.

Mindretallet stemmer imod lovforslaget, fordi der på en række punkter er tale om forringelser i forhold til gældende lovgivning.

For det første er der tale om, at arbejdsgiverne direkte får videre mulighed for at ændre ved tidligere aftalt ferie til ugunst for de ansattes ferieplanlægning. For det andet er hovedindholdet i lovforslaget at åbne for en fleksibilisering af ferielovens karakter af ufravigelige mindsteregler, dvs. at de ansatte kan presses til at indgå aftaler på arbejdsgiverens betingelser.

Mulighederne for at fravige ferielovens bestemmelser gennem kollektive aftaler, centralt eller lokalt, vil være baseret på ulighederne, som